

## Sjećanje na dr Vasu Savića , prvog srpskog ftiziologa !

U Topolšici , gdje je on bio upravnik od 1922. do 1939. godine i danas ga se sjećaju i čuvaju uspomenu na njega i njegovu saradnicu dr Mariju Kučeru , koja se prva počela baviti dječijom tuberkulozom .Odlukom ministra zdravlja dr Savić je premješten u Beograd 5.1.1939 godine .Postavljen je za šefa Grudnog odeljenja Opšte državne bolnice (današnja naša klinika) .Na današnji dan 2. 2.1939 . godine njegova saradnica dr Kučera i on izvršili su samoubistvo .Tri dana posle njegove smrti na Medicinskom fakultetu u Beogradu promovisana je njegova knjiga o tuberkulozi . Najbolji prijatelj i kolega dr Savica ,dr Spužić , posle sahrane je rekao da ga "nisu prihvatili salonski doktori ". Bolnica za plućne bolesti u Zrenjaninu nosi danas njegovo ime. Mislim da bi svi pulmolozi trebali da se upoznaju sa njegovim djelom , bio je u prvim redovima borbe protiv tuberkuloze koja je tada harala Evropom. Ljudske crte ovog nepravedno zaboravljenog velikana u srpskoj medicini opisala je Desanka Maksimović u svom prvom romanu "Otvoren prozor ".

Na sajtu ЗРикипедија o dr Vasi Saviću je napisano ovo :

Dr Vasa Savić (Perlez 1893 – Beograd, 2. februar 1939) je bio lekar, istaknuti medicinski stručnjak za plućne bolesti i dugogodišnji upravnik sanatorijuma u Topolšici (Slovenija) u međuratnom periodu.

Vasa Savić se rodio u Perlezu 1893. godine. Rano ostavši bez oca, Gimnaziju je završio u Zrenjaninu, da bi nakon toga kao pitomac „Tekelijanuma“ nastavio školovanje u Budimpešti. U želji da se specijalizuje za lečenje tuberkuloze, studijski se usavršavao u Švajcarskoj, Engleskoj i SAD. Po povratku u Kraljevinu SHS, postavljen je 1922. za načelnika sanatorijuma u Topolšici i na tom položaju ostao je šesnaest godina. Doselio se 1939. godine u Beograd, gde je bio imenovan za načelnika Odeljenja za ftizioterapiju Opšte državne bolnice. Bio je posvećen borbi protiv tuberkuloze i u međuratnom periodu napisao je niz radova o ovoj problematici.

### Smrt

Nedugo po dolasku u Beograd, Savić je u noći 2. februara zajedno sa svojom asistentkinjom, Marijom Kučerom, izvršio samoubistvo skokom sa četvrtog sprata zgrade u kojoj je živeo u Birčaninovoj ulici. Motivi za ovaj čin do danas su ostali nepoznati. Njagovo telo je preneto u Petrovgrad i sahranjeno na Tomaševačkom groblju. Smrt Vase Savića okupila je veliki broj prijatelja, bivših pacijenata i poštovalaca. Petrovgradski list „Banatska pošta“ pokrenuo je inicijativu za prikupljanje pomoći Savićevoj majci koja je živela u teškim materijalnim uslovima. Gradsko veće Petrovgrada donelo je odluku da se Bolnička ulica u tom gradu preimenuje u ulicu Vase Savića.

Majka Vase Savića se, nakon sinovljeve smrti, povukla u petrovgradski manastir Svete Melanije Rimljanke, gde je živela sa ćerkom, monahinjom Petronijom (svetovno ime Vukosava). Tu je prenela Savićevu zaostavštinu.

Bolnica za plućne bolesti u Zrenjaninu dobila je ime po dr Vasi Saviću. U Aleji velikana u Karađorđevom parku nalazi se bista dr Vase Savića.